

Однак ефірна олія пачулі (Рис.5), як і більшість ефірних олій, має летку природу, що робить її чутливою до високих температур, що може вплинути на її фармацевтичні властивості. Ефірна олія пачулі здавна використовувалась у Індії та Східній Азії для виробництва парфумерних та ароматичних засобів. Також вона використовувалася в аюрведичній медицині з урахуванням своїх антисептичних та противірусних властивостей. Ця олія містить гумен, елементи кумарину та інші фітокомпоненти які мають антисептичний вплив.

Висновки. Отже, завдяки своїми протизапальним, антисептичним та загоювальним властивостям алое вера та ефірна олія пачулі мають великий потенціал у лікуванні герпесу. Вони можуть використовуватися як додатковий компонент у комплексному підході до лікування вірусної інфекції, сприяючи зменшенню запалення, полегшенню симптомів та загоєнню шкіри.

ПІДБІР ДОПОМІЖНИХ РЕЧОВИН ПРИ СТВОРЕННІ ТВЕРДИХ ЖЕЛАТИНОВИХ КАПСУЛ З ЕКСТРАКТОМ ІМБИРУ

Разумєєва О.Є.

Науковий керівник: Сліпченко Г.Д.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

galinaslipchenko@ukr.net

Вступ. Осінь – не тільки природний перехідний етап від літа до зими, але й період загострення хронічних захворювань. Восени гастродуоденальна зона заявляє про себе особливо голосно: виразкова хвороба, хронічні гастрити, гастродуоденіти та панкреатити зазвичай «прокидаються» і починають доставляти своїм власникам набагато більш відчутний дискомфорт. У наш час захворювання шлунково-кишкового тракту діагностовано більш ніж у 50% всього населення світу.

Застосування лікарської рослинної сировини (ЛРС) є фундаментальною основою народної медицини, що охоплює досвід багатьох поколінь та стало основою для створення безлічі лікарських препаратів. Капсули посідають 2-ге місце в рейтингу лікарських форм, що використовуються найчастіше. Очікується, що до 2030 р. їх ринок становитиме 5,2 млрд дол.

В якості активного фармацевтичного інгредієнту (АФІ) нами обрано сухий екстракт імбиру. Імбир з давніх часів використовують не тільки в кулінарії, але також в медицині і косметології. Лікарські властивості імбиру відомі з давніх-давен: ще дві з половиною тисячі років тому, в стародавньому Китаї, чай з імбиром готували для лікування простудних захворювань, як засіб, що зігріває. Не менш відомим була й інша корисна властивість імбиру – а саме, його здатність позбавляти нудоти: американські індіанці готували з кореня імбиру відвари, щоб подолати нудоту.

Мета дослідження. Підбір допоміжних речовин з метою отримання твердих желатинових капсул.

Матеріали та методи. Для створення нового препарату у формі капсул було вивчено фізико-хімічні та фармакотехнологічні властивості АФІ (розмір частинок, розчинність, вологовміст, насипна густина, текучість та ін.).

Результати дослідження. Проведені дослідження довели, що екстракт мають незадовільну пресуємість, але непогану текучість. Проведені дослідження дозволили обрати в якості допоміжних речовин: МКЦ 102, ПВП К 25, натрію кроскармелозу та кальцію стеарат та отримати якісні гранули.

Висновки. Обрано раціональний склад твердих желатинових капсул з сухим екстрактом імбиру.

СПОСОБИ ОТРИМАННЯ БАКУЧІОЛУ. ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ У ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБАХ

Рижук А.М.

Науковий керівник: Іванюк О.І.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

nastyuxaryzhuk@gmail.com

Вступ. Бакучіол – це біологічно активна сполука рослинного походження, для якої характерна потужна антиоксидантна дія. Його знайдено в різних видах рослин Psoraleeae. Він помітно зменшує зміну кольору шкіри і має виражену заспокійливу дію. Чинить стимулюючу дію на вироблення колагену, зменшує зморшки, а також підвищує еластичність і пружність шкіри. Завдяки своїм антибактеріальним властивостям бакучіол може допомогти у боротьбі з акне, регулюючи вироблення шкірного сала та запобігаючи запаленню.

Мета дослідження. Визначити з яких джерел можна добувати бакучіол, та способи його використання у лікарських формах.

Матеріали та методи. Аналіз наукових статей. Узагальнення та систематизація отриманих даних.

Результати дослідження. Бакучіол отримують з насіння та листя псоралей кориліфолістної або рослини бабчі. Зазвичай його виділення здійснюється шляхом холодної або гарячої екстракції відповідними розчинниками. У цьому процесі використовується технологія надкритичної екстракції діоксиду вуглецю для вилучення бакучіолу з рослини, а також технологія колонкової хроматографії для очищення після попереднього поділу низькополярної обробки розчиненням в органічному розчиннику для видалення нерозчинних речовин з великою полярністю, щоб отримати чистий бакучіол.

Бакучіол поєднується з різними гідрофобними речовинами. При приготуванні засобів бакучіол розчиняють в оліях, після чого емульгують при температурі 50 градусів і нижче, додають у лікарську форму. Як альтернативу бакучіол можна додавати безпосередньо в масляну фазу. Якщо в якості консервантів використовується сорбат калію або бензоат натрію, слід уникати тривалої дії сонячного світла та тепла. Відпускати препарати з бакучіолом рекомендується у світлонепроникній упаковці.

Бакучіол сумісний із кислотами, пептидами, вітамінами. Тому виробники поєднують його в одній формулі з цими компонентами. У поєднанні з ліпоамінокислотою бакучіол посилюватиме її дію, стимулюючи шкіру до оновлення та вирівнюючи її тон.